

ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΣ

αναντικατάστατος, -η, -ο, επίθ. [<αν- + αντικαταστάτης + κατάλ. -τος], αναντικατάστατος·

- ουδείς αναντικατάστατος, πάντα υπάρχει ο κατάλληλος για να αντικαταστήσει κάποιον, όσο άξιος και αν είναι αυτός: «εμένα μη μ' απειλείς πως θα φύγεις απ' τη δουλειά μου, γιατί ουδείς αναντικατάστατος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας